

Rüya Maceraları

RÜYA TUZAĞI

SELCEN YÜKSEL ARVAS

İÇİNDEKİLER

DİKKAT DİKKAT!.....	7
Gizli İşler Peşinde	9
Çarşamba Sürprizi	15
Gizli Mesaj	19
Rüya Senaristi Miçi	23
“Yaşasın, bugün çarşamba!”	29
Kötü Haber	33
Alt Üst Planlar	39
Beklenen Gün	43
Beklenmeyen Olaylar	45
Uzun Bekleyiş.....	51
“Bir insanla görüşmek mi?!”	53
Beklenmedik Ziyaretçi.....	57
Özel Görev	63
Korkunç Ajan.....	69
Yine, Yeniden Psikolog	79
Korkunç Ajanın Canavarı	85
Nihayet İz Peşinde	93
Korkunç Adam	103
Gizemli Laboratuvar	107
Büyük İpucu	121
Yeni Hedef	125
Gizli Geçit	129
Tükenen Umutlar	137
Ali İş Başında.....	147
Kurtuluş.....	149

Yazardan

Bu kitabı eline aldığında “Ne? Rüyalar Ülkesi mi? Kuzey yarımkürede mi o ülke?” “Rüya postanesinden biz de kargo gönderebiliyor muyuz? Ücret tarifiesi nedir acaba?” “Miçi mi? O da ne? Bir böcek türü mü?” gibi sorular aklına geliyorsa sana tavsiyem, önce RÜya Maceraları’nın ilk kitabı olan “RÜya Postacısı’nı” oku. Eğer “Ben okudum ilk kitabı ama aklımda kalmadı, neler olmuştu bir hatırlatır mısın?” diyorsan işte kısa bir özet:

Miçi uzun yıllardır -hatta yüzyıllardır- senarist olmak isteyen bir rüya postacısıdır. Sürekli senaristlik sınavlarına girer ama bir türlü başarılı olamaz. Çalışmasına çalışıyor- dur ama sanki sınavda her şey aklından uçup gidiyordur.

Rüyalar Ülkesi'nde yaşayan diğerleri onunla dalga geçerler. Öyle ya neredeyse emeklilik yaşı geldiği halde Miçi niçin hâlâ vazgeçmiyordur?

Yine büyük umutlarla girdiği bir sınavda soruları bir türlü cevaplayamayınca Miçi umutsuzca dünyadaki görevinin yolunu tutar. O ana dek çantasında taşıdığı rüyalara hiç bakmamıştır. Zaten bakması da yasaktır ama Miçi o gün kendini daha fazla tutamaz. Acaba bu zorlu sınavları geçip senarist olan o havalı kişilerin Miçi'den ne farkı vardır? Merakını bir türlü yenemeyen Miçi kendisini bir anda Ali'nin rüyasında bulur. Bu korkunç bir kâbustur!

İşte Miçi, Ali'ye bu esnada yakalanır. Ali, büyükannesini yeni kaybetmiş, günleri mutsuzluk ve yalnızlık içinde geçen bir çocuktur. Ailesi ona yardımcı olmaya çalışır, ancak Ali'nin kimseyle paylaşmadığı, içini kemiren bir sırrı vardır. Ve bu sırrı yalnızca tanışır tanışmaz kendisini çok yakın hissettiği Miçi'ye anlatır. Artık hayat Miçi ve Ali için hiç de eskisi gibi olmayacaktır.

*Hâlâ mı hatırlayamadın? O zaman bence
Rüya Postacısı'nı yeniden okumalısın!*

Rüya Yazım Merkezi'nde hummalı bir çalışma vardı. Stüdyo peteklerinde binlerce rüya senaristi harıl harıl insanların görecekleri rüyaları yazıyordu.

Miçi elindeki senaryonun son kısmını bir kez daha okudu:

"... çocuk sevinçle bağırır: Yaşasın! Bugün hayatımın en mutlu günü!"

Miçi, yazdığından memnun hâlde senaryoyu yardımcısı Rila 67805'e uzattı.

"Bu da tamam!"

Rila, Miçi'nin elinden senaryo kâğıdını alırken kıkırdadı.

"Anlaşılan yine bir *çocuk için rüya* yazdınız."

Miçi şaşırdı.

“Nereden anladın?”

“Yüzünüzdeki gülümsemeden. Ne zaman *bir çocuk için rüya yazsanız* yüzünüzde kocaman bir gülümseme belirliyor.”

“Haklısın. Çocuklar için rüya yazmaya bayılıyorum.”

Rila yine kıkırdadı.

“Görev alanınızdaki çocuklar çok şanslı. Kim bilir her gece ne güzel rüyalar görüyorlardır.”

Miçi mahcup mahcup gülümsedi.

“Neyse, lak lak etmeyi bırakalım da sen şu senaryoyu bir an önce gönder. Sonra rüyalar yetişmiyor, beni sıkıştırıyorlar.”

Rila senaryoyu özel kılıfına geçirip üzerine rüyayı görecek kişinin adını adresini yapıştırıp peteğin köşesindeki kanaldan Rüya Üretim Merkezi'ne gönderdi.

Vakit bir hayli ilerlemiş, rüya senaristleri işlerini bitirip birer ikişer stüdyoyu terk etmeye başlamışlardı.

Miçi içlerindeki en yaşlı kişi olmasına rağmen, en toy rüya senaristiydi. Yüzlerce yıldır bu işi yapanlara göre oldukça yavaş çalışıyordu. O yüzden Senaryolar Üst Kurulu görev alanını çok kısıtlı tutmuş, ona yalnızca birkaç kişinin rüyalarını vermişti.

Rila son rüya senaryosunun da etiketini yapıştırdınca derin bir nefes aldı.

"Son rüyayı da hallettim. Bugünlük işimiz bitti."

Miçi gülümsedi. "Haydi çık artık sen, benim biraz daha işim var. Yarınki rüyaları şimdiden düşünmeye başlamam lazım. Yoksa rüyalar yetişmeyecek."

Rila kıkırdadı. Hemen hazırlanıp petekten çıktı.

Miçi bir süre masasında, rüya danışmanlarının gönderdiği raporları okuyor gibi yaptı. Bu arada senaristlerin çoğu işini bitirmiş, stüdyo neredeyse boşalmıştı.

Herkesin gittiğinden emin olunca Miçi, yeni bir rüya

senaryosu kâğıdı çıkardı.

Sanki onu izleyen biri varmış

gibi gizli gizli kâğıda birşeyler

yazdı. İş bitince senaryo-

yu özel kılıfına yerleştirdi.

Üzerine rüya sahibinin adı-

nı ve adresini yapıştırıp kılıfı

çantasına sakladı.

Yüreği **“küt küt”** atıyordu. Kanatlarının ucunu çırpıp çırpıp, olabildiğince sessizce petek ofisinden çıktı. Hemen yanındaki Rüya Senaryo Stüdyosu’nu kontrol etti. Tahmin ettiği gibi Senarist Lalo o gün yerine uğramamıştı. Çalışma masası sabahki hâliyle duruyordu. Lalo her zamanki gibi o çarşamba günü de çalışmamıştı. Onun izin günüydü. Bu da görev alanındakilerin çarşamba günü rüya görmediği anlamına geliyordu. Tabii ki bir kişi hariç!

Miçi çantasından kılıfa sarılmış senaryoyu çıkardı, onu kimsenin görmediğinden emin olunca stüdyonun köşesindeki kanaldan Rüya Üretim Merkezi’ne gönderdi. Rüya Üretim Merkezi’nde çalışan kimse binlerce rüya arasından bir tanesinin fazla olduğunu anlamazdı. Yani Miçi böyle umuyordu. Yüreği **“küt küt”** ederken günün yorgunluğunu atmak için peteğinin yolunu tuttu. Yol boyunca aklında “Acaba mesajlarım yerine ulaşıyor mu?” sorusu vardı.

Çarşamba Sürprizi

Ali okuldan geldiğinde heyecanlıydı. Günlerden çarşambaydı ve Ali bir süredir çarşamba günlerine bayılıyordu.

Akşam yemeğini yiyip odasına doğru koşarken babası arkasından seslendi:

“Yine mi odana çekiliyorsun? Az yanımızda otur da yüzünü görelim oğlum!”

Ali arkasına bakmadan konuştu:

“Önemli bir işim var babacığım.
Sonra otururuz.”

Odasına girdi. Ertesi gün okula götüreceklerini ayarladı. Pijamasını giyip sevinçle yatağına atladı. Yorganı üzerine çekerken kapısı tıkladı.